

De veu en veu: obra poètica I (1960-1999)

Lluís Solà

Larves, espumes

5

Cada any comença la mateixa guerra.
Els déus furguen arrels, escuren
els plats buits, llepen els cendrers
i la taula desparada.

No

m'apeixis si no et burxa cap ombra.
Alguna vegada el vent sec
sacseja la flor terrestre, pela
els buscalls que es podreixen a la platja.
Les ombres s'aplanen, s'aplomen,
s'atapeeixen sobre les nits
de cada dia. Cauen paraules
damunt cases buides
en un silenci com un camp de mines.